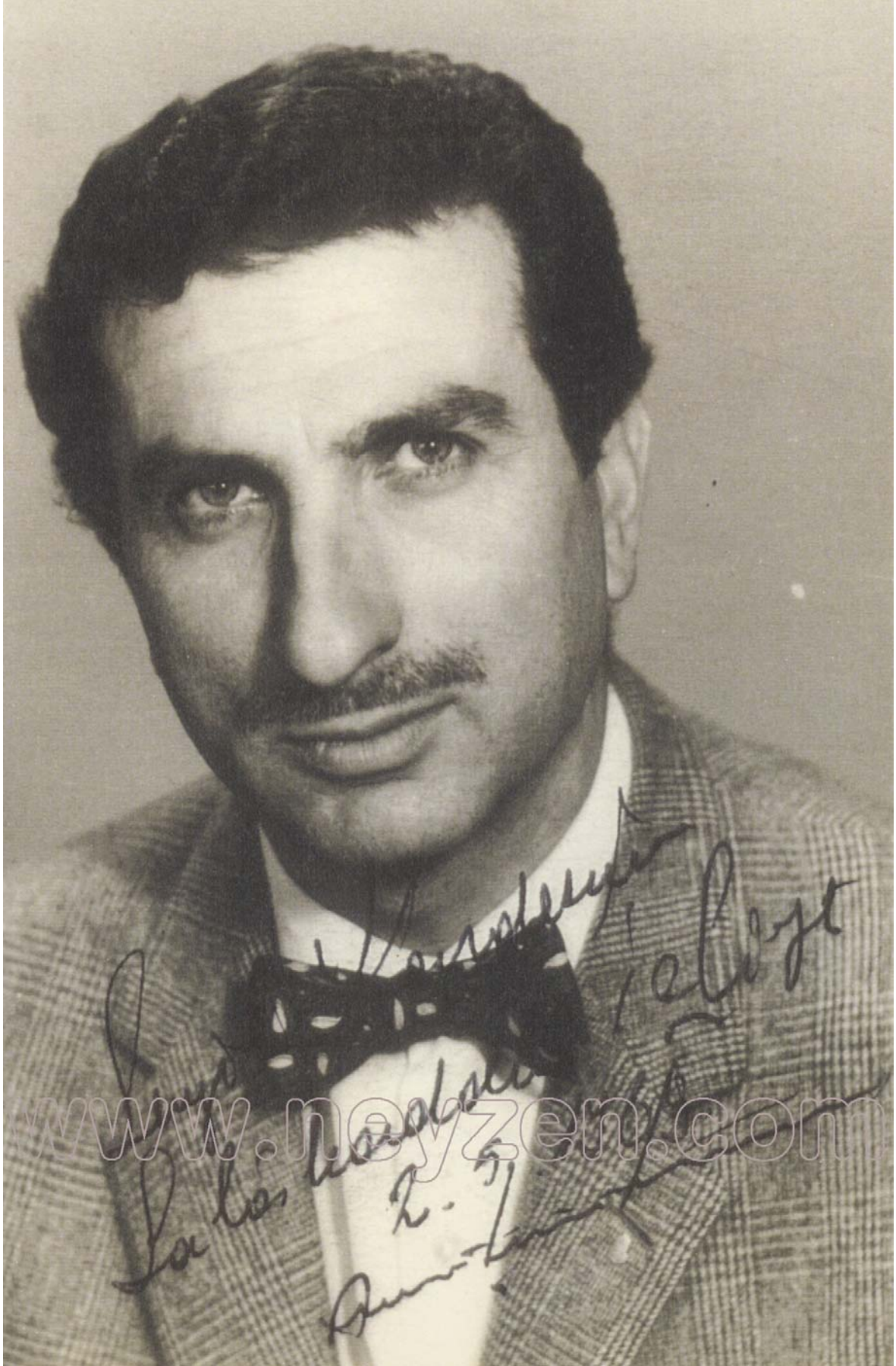

NEYZEN NİYAZI SAYIN

1927 senesinde İstanbul Üsküdar'da, "açık Türbe" denilen Doğancılar semtindeki ahşap eski bir Türk evinde dünyaya geldi. Burada bir müddet oturduktan sonra, Doğancılar'daki şimdi artık pek bulunamayan ahşap iki katlı kendi evlerine taşındılar.

He was born in 1927, in Üsküdar, İstanbul, in an old frame house in Doğancılar neighborhood which was called "open Mausoleum" then. After living here for a while, they moved to their own duplex frame house, rarely seen nowadays, in Doğancılar.

• Mesut Cemil, Cüneyt Orhon,
Sadettin Heper, Aka Gündüz,
Niyazi Sayın, Ulvi Erguner
bir radyo kaydı sırasında

Babası Rumeli dediğimiz Resne, annesi de yine aynı beldeden Manastır'da dünyaya gelmişlerdir. Ağabeyi ve ablası ise, Neyzen Niyazi SAYIN gibi İstanbul'da dünyaya geldiler.

His father was born in Resen in Rumelia and his mother was born in Bitola. His brother and sister were born in Istanbul like Neyzen Niyazi Sayın was.

İlk ve ortaokulları, Üsküdar Paşakapı'da, liseyi, Haydarpaşa ve Beyoğlu'nda okudu.

He went to primary and secondary school in Üsküdar, Paşakapı and attended high school in Haydarpaşa and Beyoğlu.

İkinci Cihan Harbi ve yoksullukların önde olduğu bir devirde tahsilini tamamlamak nasip olmadı.

Due to the onset of Second World War and prevailing poverty in the country, he was not able to complete his education.

Askerliğini eğitim alayında yaptığı devirde, İstanbul Belediyesi Konservatuari'na devam etti.

During the time he did his military service at training regiment, he also attended Istanbul Municipality Conservatory.

Okul sıralarında çeşitli spor dallarında muvaffakiyetleri vardır.

During the school years, he also won several awards in various sports field.

Niyazi Sayın, Aka Gündüz Kutbay, Necdet Yaşar, Göksoy Deresi'nde.

Babası, aileden gelen müzik terbiyesiyle, Neyzen Niyazi SAYIN'ı genç yaşında müziğe yönlendirmiştir. Okul sıralarında, ağız mızıkası ve armonika çalması, batı müziğine olan düşkünlüğü ve aynı zamanda manevi inancı münasebetiyle, cami mûsikîsini öğrenmek için, gençliğine rağmen bu yoldaki mesaisi fazladır.

His father, also interested in and studied music as an innate family trait, was an influence on Neyzen Niyazi SAYIN musically in his early years. During school years, he played harmonica and accordion. He had a special interest in Western Music and in order to learn to practice Mosque Music as a result of his religious beliefs, SAYIN continued his musical studies intensively despite his young age.

Özellikle Haydar Paşa Lisesi'nde okuduğu yıllarda çok iyi ağız armonikası çalmaktadır. Esasen en başarılı olduğu dersler arasında edebiyat, müzik ve spor başı çekmektedir. Daha o yıllarda güzel sanatlardaki kabiliyeti, kendini derslerinde belli etmiştir. Hatta bir dönem Fenerbahçe genç takım seçmelerini en ön sırada kazanmış ve bir süre bu takımda futbol oynamıştır.

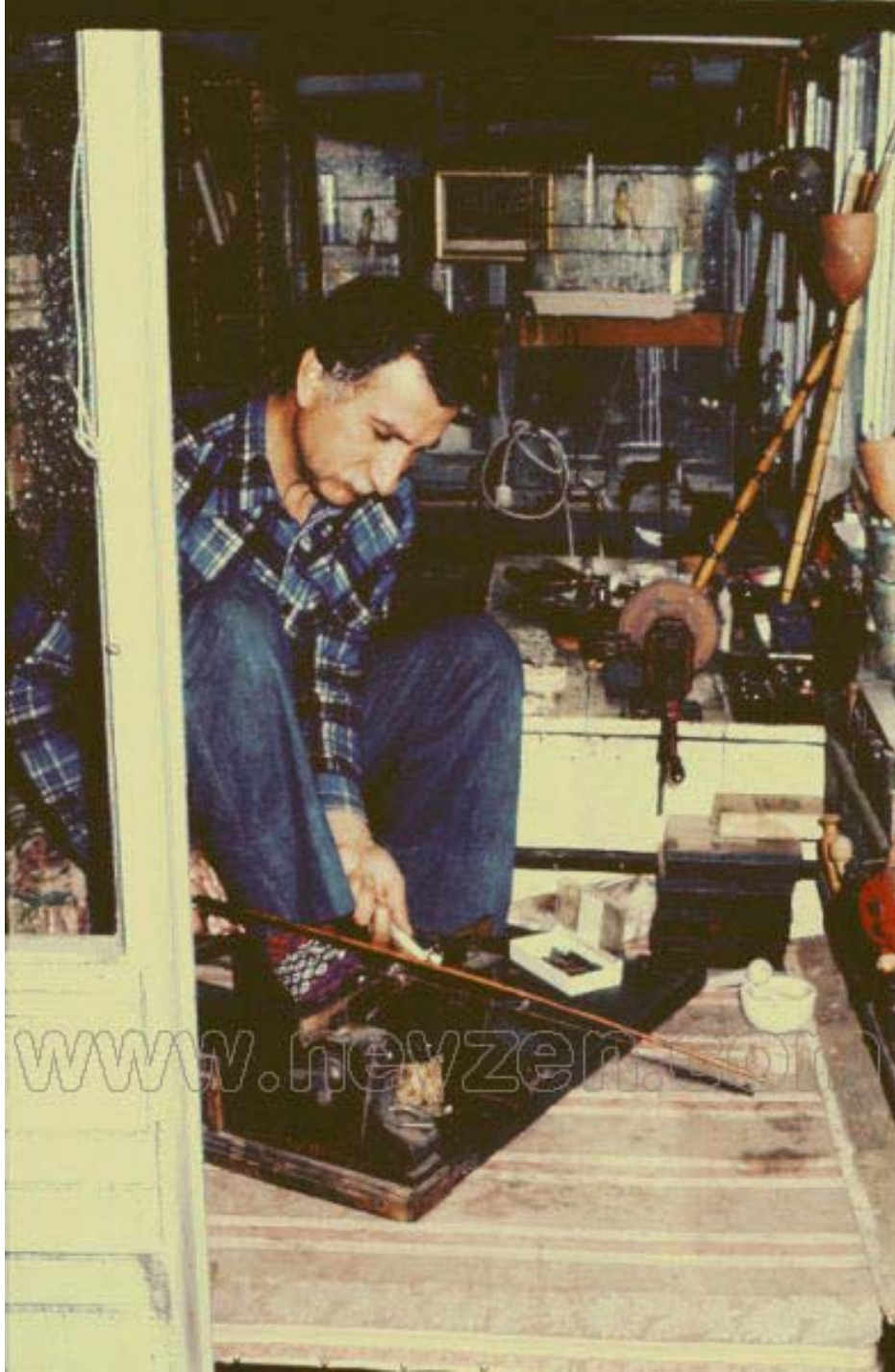
During the years he went to Haydar Paşa High School, he used to play harmonica skillfully. Among the lessons he was exceptionally good at were literature, music and sports. His aptitude for fine arts demonstrated itself in his school lessons during those years. SAYIN was the first to be picked in the youth team selections for Fenerbahçe and played for the team for a while.

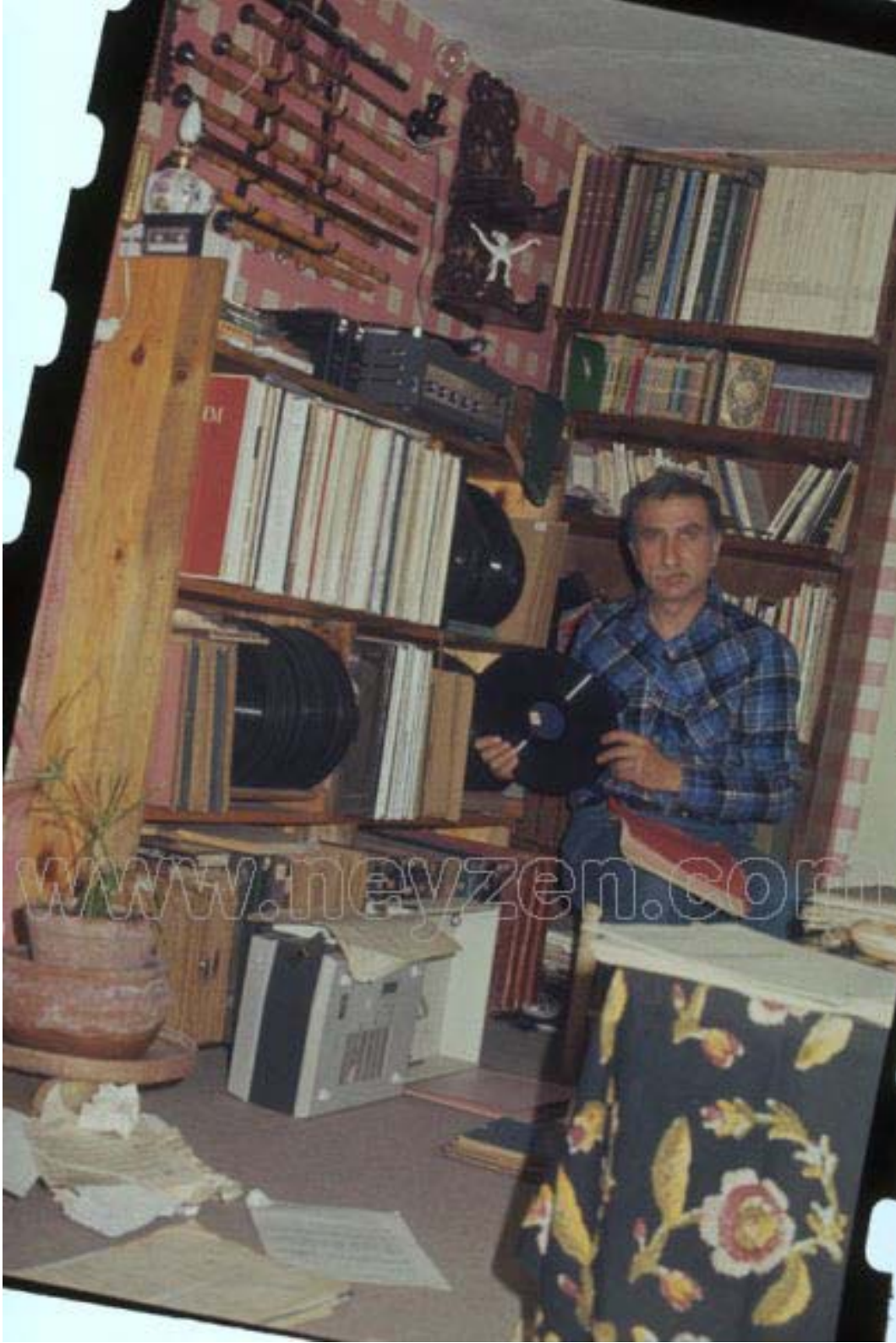
Plastik sanatlara da çok büyük ilgisi ve yeteneği bulunan Neyzen Niyazi SAYIN'ın küçüklüğünden beri en büyük zevklerinden biri de, mahalleden bazı arkadaşlarıyla birlikte resim ve ağaçları oyarak küçük heykelcikler yapmaktır.

Ever since he was a child, one of the biggest pleasures of Niyazi SAYIN, who is deeply interested in and has an aptitude for plastic arts, had been to paint and carve figures from the tree trunks together with his friends.

Babasının İstanbul kültürü içindeki yaşayışı ve bilhassa Tanburi CEMİL BEY'e olan sevgisi neticesi olacak ki; evlerinde bazı zamanlar, evlatlarını borulu gramofonun etrafına toplar, çocuklarından birisi plağı yerine koyar, diğeri gramofon zemberek kolunu kurar, Neyzen Niyazi SAYIN'a da iğnesinin takılması kalırdı. Neyzen Niyazi SAYIN'ın bu günlere gelmiş olmasını sağlayan güzelliklerin başında gramofondan dinlediği Tanburi CEMİL BEY'in taksimleri çok önemli bir yer tutar. O günün atmosferi içinde gerek evlerden, gerekse camilerden ve bilhassa minarelerden gelen sedalar da, kendilerini bu günlere getiren güzellikler arasındadır.

As a result of his father's lifestyle within Istanbul culture and his special love for Tanbur player Cemil Bey, sometimes he would gather his children all together around the gramophone and one of the children would put on the record while the other one would wind the handle of the gramophone, the last thing to be done was to place the needle at the first groove by Neyzen Niyazi SAYIN. The improvisations of Tanbur player Cemil Bey played from the gramophone that he listened to have a significant place in his music career. Among the other things that have an influence on his musical direction have been the hymns heard from minarets and mosques as well as the music played at homes.

1947 yılında, semtlerinin camiinde, bir ikindi ezanı Neyzen Niyazi SAYIN'ı, kimin okuduğunu öğrenmek için cami kapısına götürdü. Oradan çıkanlar içerisinde mahallenin büyüklerinden Mustafa DÜZGÜNMAN ile karşılaştı. Ezanın kimin tarafından okunduğunu sordu, bu durum Mustafa DÜZGÜNMAN'ın çok hoşuna gitti. Cevap olarak; kendisinin okuduğunu söyledi ve ilaveten; "Eğer istersen gel bizim evde dini eser meşk ediyoruz" dedi. Bilahare oraya devam etmeye başladı ve hocasının en çalışkan talebelerinden oldu. O kapı Neyzen Niyazi SAYIN'a mûsikî âleminin açılmış olduğu ilk ciddi kapıdır.

In 1947, he heard a call to afternoon prayer from the mosque in his neighborhood and this led him to find the person who made the call to prayer. He went to the mosque and while standing in front of its door he met one of the elders in the neighborhood, Mustafa DÜZGÜNMAN, among people coming out of the mosque. He asked about the person who made the call and this question pleased Mustafa DÜZGÜNMAN greatly. In reply to his question, DÜZGÜNMAN said he had recited Azan and added 'We practice religious music at my home. If you like, you can come too'. Then he began to attend the gatherings and became one of the most diligent students of DÜZGÜNMAN. That door of the mosque was the first serious gateway to the music world for Neyzen Niyazi SAYIN.

Niyazi Sayın — Süleyman Erguner (Dede) — MUSTAFA DÜZGÜNMAN (Mikrofonun arkasında)

Dini ve tasavvufi eserleri geçerken, bu eserlerde ifadesini bulan duyuş ve düşünüş tarzı ilgisini çekmeye başlamış, güftelerin anlamını çözmeye çalışırken kendini tasavvufun içinde buluvermiştir.

When practicing the religious and sufi musical pieces, he began to be interested in the philosophy and way of perception expressed in these works and became deeply immersed in Sufism while trying to interpret the meaning of the lyrics.

Daima kendisinin velinimetisi olarak gördüğü rahmetli hocası; Mustafa DÜZGÜNMAN, Neyzen Niyazi SAYIN'a istidadının doğrultusunda çok yardım etmiş ve mensup olduğu diğer sanatlarda da önder olmuştur. Aralarındaki yakınlık ve bilhassa, mesleği olan aktarlık sebebi ile o manevi insanların buluştuğu aktar dükkânındaki güzel sohbetlerden aldığı feyizlerde, hocasının tesirinin çok önemli olduğunu söylemeyi bir borç bilmiştir.

His past teacher Mustafa DÜZGÜNMAN, the man he always thought to be his benefactor, helped him a lot to improve his talent and also introduced him to other art forms he was interested in as well. SAYIN says that the influence of his teacher has been major on him due to their close relationship and his teacher's job as herbalist since he greatly benefited from the conversations of his teacher's spiritual friends visiting his shop.

Her nedense ney sazına olan sevgisinin nereden geldiğini hala bilememektedir. Bir ney almak ve öğrenmek istiyordu. Üsküdar'ın kıymetli ailelerinden olan ve Üsküdar Mûsikî Cemiyeti neyzenlerinden Emin BEY'den birlikte bir ney almaları için rica eder. Beraberce Beyazıt Çadırcılar'da Osman DEDE'ye giderler, on lira mukabilinde bir sipürde ney alırlar. Neyzen Niyazi SAYIN, o günün tarihini, hayatının en önemli günlerinden biri olduğu için hiç unutmamıştır: 4 Mart 1948.

He still does not know the reason why he is interested in Ney that much. He always wanted to obtain a Ney and learn to play it. One day he requested Emin Bey, from a respectable family in Üsküdar province and neyzen at Üsküdar Turkish Music Society, to accompany him for purchasing a Ney. They went to the shop of Osman Dede in Beyazıt, Çadırcılar and bought a Ney for ten liras. Neyzen Niyazi SAYIN always remembers this date "March 4th, 1948" as one of the most important days of his life.

İlk olarak Yenikapı Mevlevihânesi şeyhi Abdülbaki DEDE'nin oğlu Neyzen Gavsı BAYKARA'dan iki ders aldı. Bu günler içersinde hayatının unutamayacağı büyüklerinden, Hezâr-fen (bin fen sahibi) Hattat Necmeddin OKYAY, Neyzen Niyazi SAYIN'ı alır, Resim Heykel Müzesi müdürü ve Güzel Sanatlar Akademisi resim hocalarından Neyzen Halil DİKMEN'e götürür. Kendileri Neyzen Emin Dede'nin talebesi, Türkiye'nin en büyük neyzenidirler, ancak Neyzen Niyazi SAYIN bundan habersizdir.

Afterwards he took two Ney lessons from Neyzen Gavsı BAYKARA, the son of Abdülbaki Dede who was the sheikh of Yenikapı Mevlevi Lodge. During this time, Calligrapher and Hezar-fen (meaning a thousand sciences) Necmeddin OKYAY, one of the greatest people in his life, took him to Neyzen Halil DİKMEN, the director of the Museum of Painting and Sculpture and painting teacher at Fine Arts Academy. DİKMEN was a student of the great master Neyzen Emin Dede and the best neyzen of Turkey. Yet, in those days, SAYIN was not aware of that.

Niyazi sayın — Halil dikmen

Necmeddin Hoca kendisini Halil DİKMEN'e teslim eder. Neyzen Niyazi SAYIN artık aynı zamanda Güzel Sanatlar Akademisinin en büyük hocalarından birinin de talebesidir. İlk dersin tarihi 21 Ocak 1949'dur. Her Perşembe günü on beş yıl hocasından ney ve ahlâk dersi alır. "Bir daha böyle bir hocanın bulunacağını tahmin etmiyorum", şeklindeki ifadesi de Neyzen Halil DİKMEN'in büyüklüğünü açıkça ortaya koymaktadır.

Necmeddin OKYAY left him in the hands of Halil DİKMEN. Neyzen Niyazi SAYIN then became a student of one of the most significant teachers at Fine Arts Academy. The date of the first lesson was January 21st, 1949. Every Thursday he took ney and moral lessons from his teacher for fifteen years. The sentence "I do not think I can ever find such a great teacher like him" uttered by Niyazi SAYIN proves the glory and significance of Neyzen Halil DİKMEN.

“Bir gün hocamdan ders almak için müzeye geliyordum. Bahçede, hocadan ders alan akademi talebelerinden Cemal’e rastladım. Hatırını sordum, bana şöyle dedi: “Niyazi; ben artık hocadan ders almayacağım. Çünkü onun yaptıklarını neyde yapmaya imkân yok. Ama şunu bil ki yine Hoca’ya geleceğim. Ney dersi almak için değil, ahlâk dersi almak için.” şeklindeki ifadesi hiç aklımdan çıkmaz”. Bu ifadesi de Neyzen Halil DİKMEN’in kıymetini açıkça ortaya koyar.

“One day I was going to the museum to practice ney with Halil DİKMEN. In the garden, I met Cemal, a student in the Academy and also taking Ney lessons from the teacher. I asked how he was doing and he said to me that ‘I am not going to take ney lessons from the teacher any more as it is impossible for me to play the Ney like him. Yet I will attend the classes. Even though I do not practice Ney with him, I will continue the lessons in order to learn moral lessons’ I always remember these words”. This has also shown the uniqueness of Halil DİKMEN.

Mehmet Emin Bitmez — Niyazi Sayın — Ömer Şatıroğlu — Hasan Esen

Kıymetli Hocası Mustafa DÜZGÜNMAN'dan ilâhîlerin yanı sıra, ebru, ciltçilik ve fotoğrafçılığı öğrendiği gibi, tespih koleksiyonu yapmayı ve tespihin her türlü değerini de yine ondan öğrendi. Bilâhare tespihe olan merakı münasebetiyle altı ay kadar bir müddet Edirnekapi'da Galip Usta'dan tespih yapmasını öğrendi.

He learnt from his precious teacher Mustafa DÜZGÜNMAN marbling art, book binding and photography as well as hymns. He also began to collect rosaries and learn the value attached to them by means of his teacher. Then due to his interest in rosary art, he took lessons on rosary making from Galip Usta in Edirnekapi, İstanbul for six months.

Neye olan sonsuz öğrenme arzusu yanında Hocası Neyzen Halil DİKMEN'den resim dersi almaya başladı. Bu günler içersinde yine Hoca'sının arzusu ile ki daha evvel de bahsedildiği gibi konservatuara devam ettiği söylenebilir.

Apart from his passion for learning Ney, he also began to take painting lessons from Halil DİKMEN. During this time, as mentioned before he also attended the Conservatory upon his teacher's request.

1950 senelerinde Üsküdar Mûsikî Cemiyeti ve Neyzen Süleyman ERGÜNER (Dede Süleyman ERGÜNER) ile İstanbul Radyosu'nda saz eserleri icra ediyorlardı. Yapmış olduğu soloların bir neticesi olarak Dr. Nevzat ATLIĞ Bey'in arzuları ile İstanbul Radyosu Müzik Yayınları'nda vazife aldı. O devrin kıymetli hocalarının bulunduğu yıllarda ve devamında radyo muhitinden çok feyiz almış olduğu söylenebilir. 1954 yılından 1956 yılına kadar bu vazifede bulundu. Aynı zamanda radyo müzik neşriyatına da iştirak ediyordu.

During the 1950's, he practiced music together with Üsküdar Turkish Music Society and Neyzen Süleyman ERGÜNER (Dede Süleyman ERGÜNER) at Istanbul Radio. As a result of his solo performances and upon Dr. Nevzat ATLIĞ Bey's request, he served for Istanbul Radio Music Broadcast. During those years and onwards, he benefited greatly from the experience of precious musicians and teachers in radio. From 1954 to 1956, he remained in this position. At the same time, he took part in music broadcasts of the radio.

Halil Can — Ulvi Ergüner — Niyazi Sayın — Selami Bertuğ — Aka Gündüz Kutbay — Doğan Ergin — Andaç Arbaş — Fikret Bertuğ

1956 yılından 1969 yılına kadar Münir Nureddin SELÇUK'un arzusu ile İstanbul Belediyesi Konservatuvarı icra heyetinde vazife aldı. Bilâhare, bu vazifeden sonra o devirde yeni kurulan İstanbul Teknik Üniversitesi Türk Mûsikîsi Devlet Konservatuvarı'nda Öğretim Görevlisi ve Nefesli Sazlar Ana Bilim Dalı Başkanı olarak vazife aldı. Hâlihazırda bu vazifesi devam etmektedir. 1980 yılında Amerika'nın Seattle Üniversitesi'nde bir yıl kadar bir devrede arkadaşı Tanbûrî Necdet YAŞAR ile Türk Mûsikîsi eğitimi yapmış bulunmaktadır. Aynı zamanda İngiltere, Almanya, Fransa gibi memleketlerde de çeşitli zamanlarda konserler vererek mûsikîmizin ciddi ve asil olan güzelliklerini tanıtmaya saadetine kavuştu.

From 1956 to 1969, at the instance of Münir Nureddin SELÇUK, he performed in Istanbul Municipality Conservatory Executive Committee. Then, he served for Istanbul Technical University State Conservatory of Turkish Music, a newly-founded conservatory during those years, as an Academic and head of Wind Instrument Department. He is still continuing to work here. In 1980, he taught Turkish Music together with his friend Tanbur player Necdet YAŞAR at Seattle University in USA for a year. He also gave concerts in England, Germany and France at different times and had the chance to introduce the true and natural beauty of Turkish Music to a large audience.

Amerika'da bulunduğu zaman içersinde Seattle Public'te iki de ebru sergisi açmıştır.

During the time he was in USA, he also held two exhibitions of marbling at Seattle Public.

Halil Can — Selami Berluğ — Niyazi Sayin — Ulv Erguner — Aka Gündüz Kutbay

Gerçek bir sanatçı olan Neyzen Niyazi SAYIN ebrudan fotoğrafa, tespihçilikten sedef kakmacılığına, elektronikten tornacılığa, balıkçılıktan gülcülüğe, ağaç işlerinden kuşçuluğa kadar yoğun bir ilgi yelpazesi içinde yoğrulmuş, günümüzün ender şahsiyetlerinden biridir. Bu bakımdan evini gerçek bir sanat atölyesi olarak kullanmaktadır. Her biri tek başına bir insan ömrünü doldurmaya yetecek olan o kadar sanat ve zanaatta üstad olan Neyzen Niyazi SAYIN, sanatta bir yere gelebilmek için bütün yan sanatlarla ilgilenmeyi şart olarak görmektedir. Ama her şeyden evvel ahlak; Çok sevdiği Mesut Cemil BEY'in Tanburi Cemil BEY hakkındaki "Babamın ahlakı sanatından üstündür." Sözü'nü hatırlatarak sanatta gayenin cemiyete ahlaklı insanlar yetiştirmek olduğunu her fırsatta ifade eden Neyzen Niyazi SAYIN'a göre; üstün ahlaka sahip olmayanlar, sanatta başarılı olamazlar.

Neyzen Niyazi SAYIN, a true artist, who has many areas of interest including marbling, photography, rosary making, mother of pearl inlay art, electronics, turnery, fishing, rose cultivation, woodworking and falconry, is a great and major figure of our times. In this sense, he uses his own house as an art workshop. Neyzen Niyazi SAYIN, who is a master at various forms of art and craft, each one of them is enough to fill a lifetime, thinks that it is a must to take an interest in all forms of art so as to achieve a certain level of proficiency in art. Yet according to SAYIN, the most significant thing for a person is to be virtuous. He always states that the aim of art should be to raise virtuous people for society and reminds the words of Mustafa Cemil Bey, whom he esteems very highly, about his father Tanburi Cemil Bey 'Virtue of my father is superior to his art'. According to SAYIN, people who are not virtuous and morally corrupt cannot succeed in art.

Sırası ile; Mustafa DÜZGÜNMAN, Şeyh Hayrullah EFENDİ, Mızıkalı Muhiddin EFENDİ, Zekâî DEDE'nin talebesi Kadırgalı Hüseyin Fahrettin EFENDİ, Hafız Ali EFENDİ, Kadıköylü Vahit BEY, Emin ONGAN, Şefik GÜRMERİÇ ve bilhassa Mesut Cemil BEY gibi hocalardan feyiz almış olduğu söylenebilir.

Throughout his music career, Niyazi SAYIN benefited from the experience of his precious teachers such as Mustafa DÜZGÜNMAN, Sheikh Hayrullah EFFENDİ, Mızıkalı Muhiddin EFFENDİ, Zekâî DEDE's student Kadırgalı Hüseyin Fahrettin EFFENDİ, Hafız Ali EFFENDİ, Kadıköylü Vahit BEY, Emin ONGAN, Şefik GÜRMERİÇ and especially Mesut Cemil BEY.

Haldun Ersin — Erol Deran — Niyazi Sayin — İhsan Özgen

Neyzen Halil DİKMEN hocasının başta ney olmak üzere her hal ile kendisine olan yardımlarını hiçbir zaman unutamamaktadır. Bir köklü ekol olan ney tavrının, kendileri son mümessilleridir.

SAYIN is deeply indebted to his teacher Neyzen Halil DİKMEN for his contributions to his ney playing and also for being a source of inspiration to the artist. DİKMEN is the last representative of his manner and style in ney which is a longstanding cult on its own.

Niyazi Sayin — Cüneyt Orhon — Münir Nurettin Selçuk — Tülin Korman — Fikret Kutlu — Necdet Yazar

Tanburi Cemil ÜSTAD'a olan sevgisi ve onun elinde olan plaklarından ve oğlu Mesut Cemil BEY'in göstermiş olduğu yoldan bilhassa istifade etmiş olduğunu söylemeyi her zaman bir borç bilmiştir. Neyinde gerek hocası Neyzen Halil DİKMEN'in ve gerekse Tanburi Cemil BEY'in yollarını ve sanat anlayışlarını birleştirmek yegane arzusu idi. "Elli üç yıllık sanat hayatım içinde her ikisinin tevhidi ile ortaya bir şeyler koymuş isem, kendimi bahtiyar addederim." şeklindeki ifadesiyle sevgi ve saygısını dile getirmektedir.

SAYIN has great respect and love for Tanburi Cemil Bey and he is grateful to him for his records and to his son Mesut Cemil Bey for the guidance he received from during his music career and helped him enormously. His only desire has been to combine the styles and sense of art of his esteemed teachers Neyzen Halil DİKMEN and Tanburi Cemil Bey in his own style in Ney. SAYIN mentions his love and respect for them saying 'I will feel extraordinarily happy if I have been able to produce any work of art combining the two of them during my fifty-three year music career'.

Halil Can

Ulvi Erguner

Niyazi Sayın

Aka Gündüz Kutbay

Doğan Ergin

Neyzen Niyazi SAYIN'in ney icrasında yeni kalıplar ve pozisyonlarla bir dönüm noktası teşkil ettiği, bu manada geleneği kendi içinde yenilediği ortak kanaattir. Neyde, bir "Neyzen Niyazi SAYIN öncesi" ve "Neyzen Niyazi SAYIN sonrası"ndan söz etmek gerekir. Bazı pozisyonların ve baskı şekillerinin eksikliği dolayısıyla eskiden Kürdîlihîcâzkâr, Şedd-i-arabân, Nihâvend gibi makamlarla taksim bile yapılamazken, bugün çoğu Niyazi Bey'in talebesi olan genç neyzenler onun açtığı yolda mucizevî başarılar göstermektedirler.

That the contributions of Niyazi SAYIN by introducing new styles and manners in ney playing has represented a turning point and in this sense restored the tradition of ney playing is a common view shared by many. It is possible to divide the tradition of ney playing into two as "Before and After Neyzen Niyazi SAYIN". Once it wasn't possible to perform improvisations in maqams such as Kürdîlihîcâzkâr, Şedd-i-arabân and Nihâvend due to the lack of some holding positions and fingerings, now young neyzens, most of whom are the students of Niyazi SAYIN, have attained impressive results through his guidance.

Perdeleri büyük bir titizlikle kullanması, nefes hâkimiyeti ve benzersiz legatosuyla, mûsikî tarihinde seçkin bir yer edinen Neyzen Niyazi SAYIN; Ney açarken 26'lı birim sistemine ilaveten kullandığı kaydırma sistemi ile de gelecek kuşaklara örnek bir liderlik ve ekol sergilemektedir.

Neyzen Niyazi SAYIN, who occupies a prominent place in music history as a result of his meticulous attention to pitches, his mastery of breathing and unequalled legato, serves as a model becoming a cult figure for the next generations as he uses a special sliding system in addition to 26 units system in making ney.

Neyzen Niyazi SAYIN ekolü...

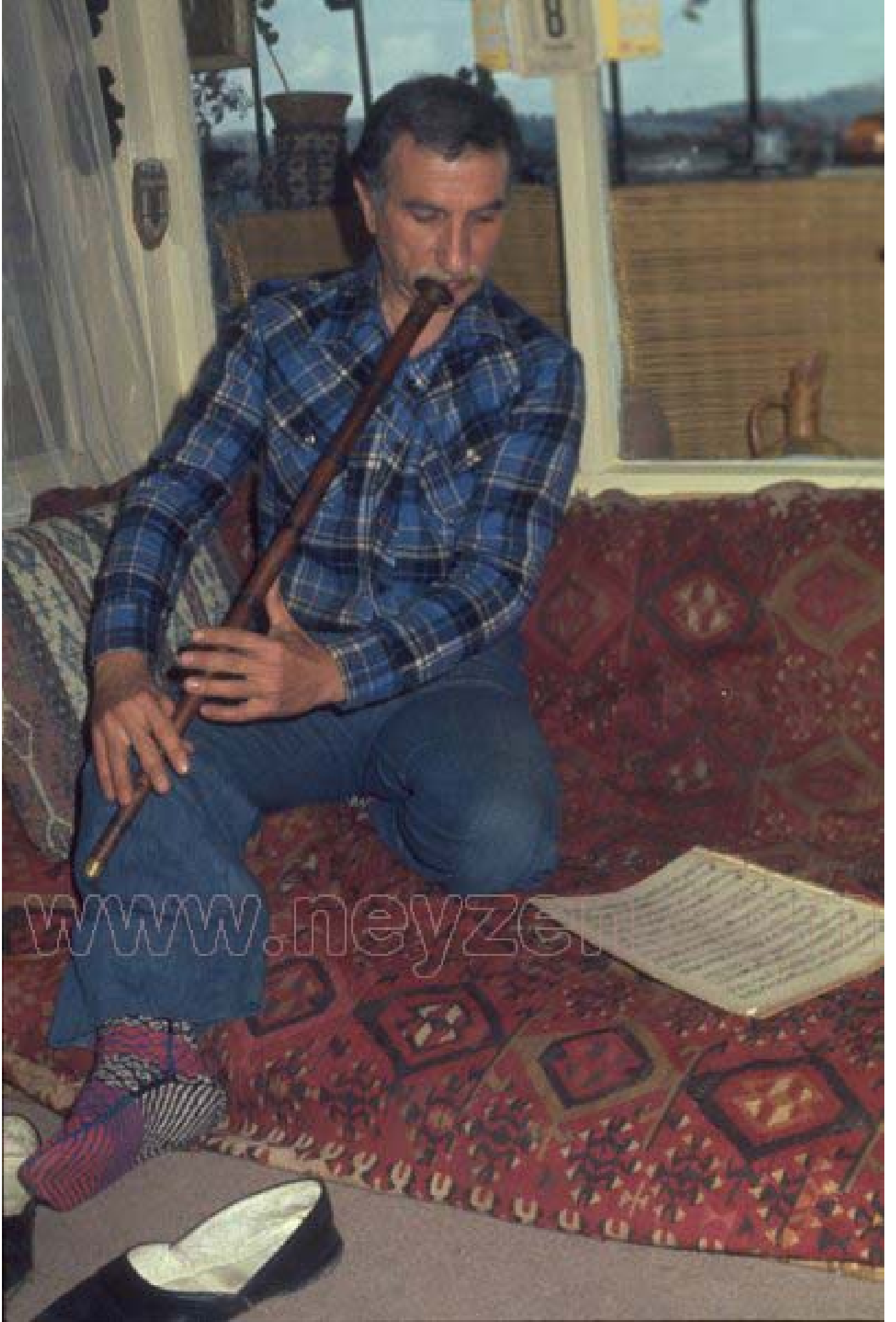
Cult of Neyzen Niyazi SAYIN...

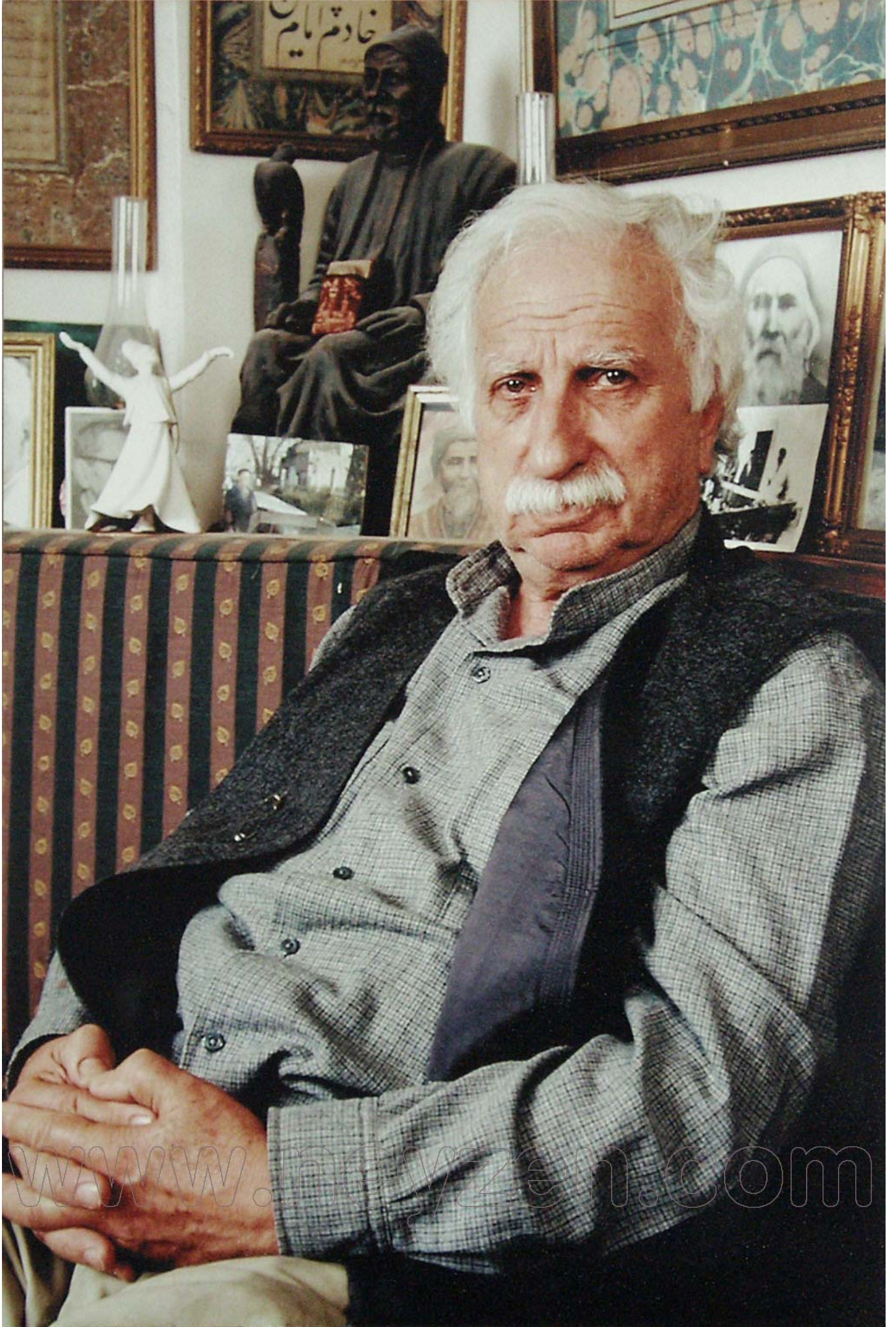

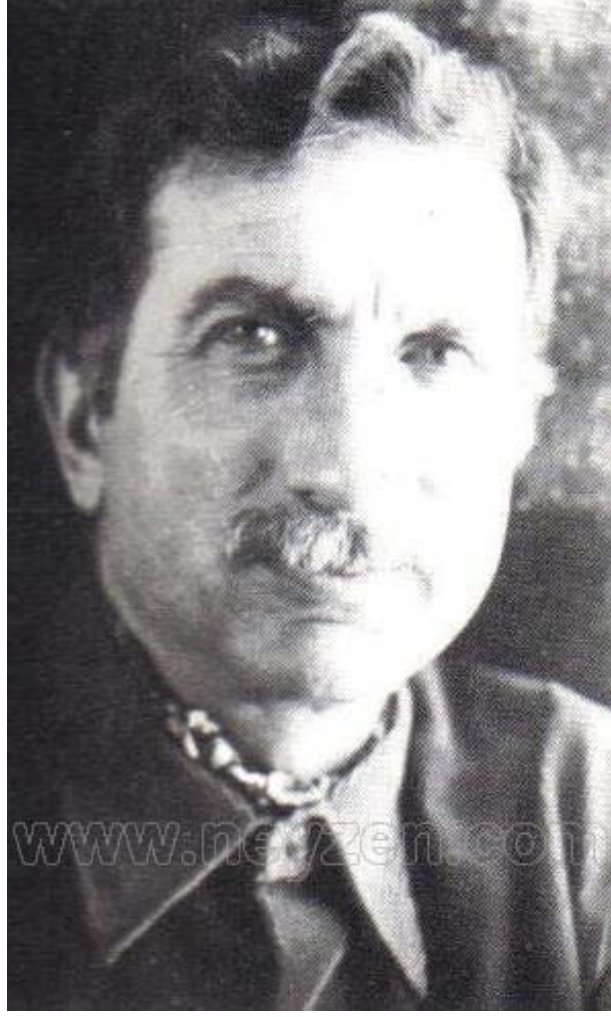

www.neyzen.com

www.neyzen.com

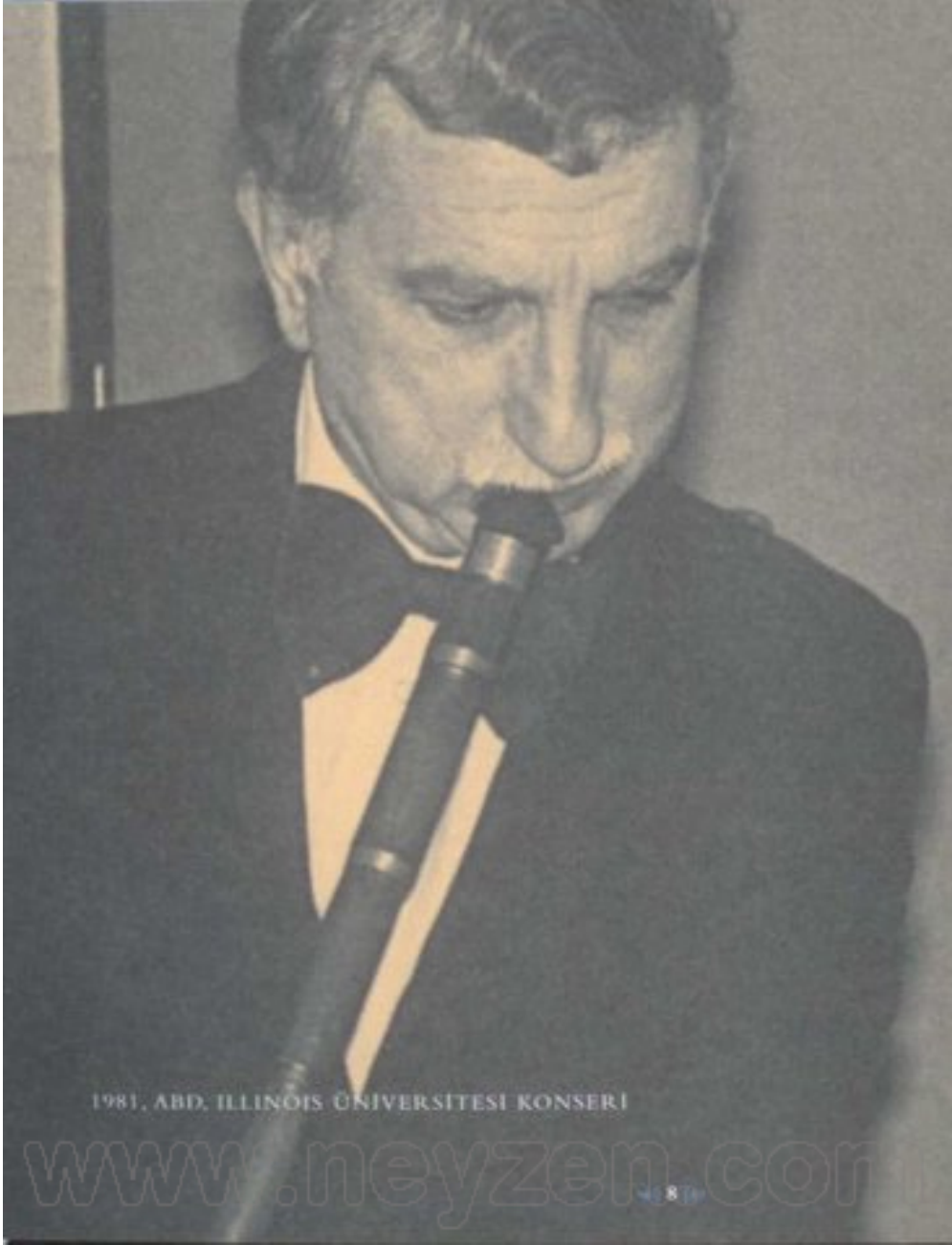

Niyazi Sayın — Nafiz Ucu

